

Divadlo | Pozvánka

„Neoklasická“ Divadelní Flora

Martina Pavlunová

Květnové divadelní žně zažije Olomouc již počtrnácté, letos s bezmála rekordní sklizní: na sedmdesát titulů na sedmi scénách a pět premiérových titulů k tomu. Festival osobně navštíví choreografové Stefan Dreher a Márta Ladjánszki, režiséři Jan Mikulášek, Michal Vajdička, SKUTR, Vladimír Morávek či Daniel Špinar, jehož *Vojcek*, ověčený Cenou Alfréda Radoka, si v Olomouci odbude svou derniéru.

Pod letošní téma „nová klasika“ spadají nová nastudování klasických látek (Euripidés, Shakespeare, Feydeau, Strindberg aj.), ale také věčná témata promítající se do současných textů a divadelních přístupů (SKUTR, Vosto5, ME-SA). V koprodukcii festivalu mj. vzniká ojedinělé představení *Joke Killers* autorské trojice Stodolová–Kukučka–Tрпиšovský, jež bude ČR reprezentovat na šanghajském EXPO 2010. Stockholmský ansámbl Compagnie Jus de la Vie v premiéře uvede taneční představení *Pas de deux sans toi* a dvě nové inscenace si na Divadelní Floru schoválo i studentské Divadlo na cucky (*Vyčištěno* a *Vojcek_koncept*). Moravské divadlo během festivalu premiérově uvede adaptaci Pratchetta románu *Muži ve zbrani*.

Vojcek

Foto: Divadlo na Vinohradech

Tosca

Foto: Markus Rössle

Hned první den vytáhne festival své hudební eso – na exkluzivním koncertě vystoupí Rupert Huber, rakouský elektronický vizionář z dua TOSCA, klasik downtempo scény a skladatel filmové hudby. Další dny obsadí parkán Konviktu neméně zajímavé formace české (Midi Lidi, Kazety, OTK), irské (Robotnik) nebo americké (Apse).

Novinkou stále se rozvíjejícího divadelního festivalu, jenž snese srovnání s hradeckým Divadlem evropských regionů nebo plzeňským Festivalem Divadlo, i když mnohem více akcentuje alternativu a tanec, bude originální vizuální řešení prostoru Konviktu z dílny architektonického studia Cejpek & C+HOAR.

11. – 21. 5. 2010 / Mezinárodní festival DIVADELNÍ FLORA OLOMOUC

+tip | Daniel Špinar

divadelní režisér, laureát Ceny Alfréda Radoka

Žiju vlastně stále divadlem, takže: momentálně mám za sebou nádherné zkoušení Ibsenovy Hedy Gablerové ve Švandově divadle. Byla to soustředěná a nezvykle intimní práce, setkání s úžasnými lidmi, pekelně těžkým a zároveň křehkým textem, a z výsledku mám neskutečnou radost. Teď rozjíždím Čechovova Racka na Kladně, další z mých dávno vysněných titulů. Jsme na úplném začátku a já si velice užívám to objevování a odkrývání vrstev a témat. Zároveň se loučím s *Vojckem* – asi můj nejmilejší inscenací, a jsem velmi rád, že ho můžeme oddeniérovat a tím se s touto inscenací důstojně rozloučit právě na festivalu v Olomouci. Pravdou je, že s Divadlem na Vinohradech si *Vojcek* příliš nenesd...